

να;

Πρότυπο χριστιανικής αγάπης υπήρξε η

Δέσποινα, μητέρα δύο αγοριών εκ των οποίων ο μικρότερος έγινε μετά την κοίμησή της μοναχός στην Ιερά Μονή Γρηγορίου στον Άθωνα. Όλοι οι φτωχοί, οι γέροι και οι ασθενείς της περιοχής που ζούσε, περίμεναν παρηγοριά και ανάπαυσι απ' αυτή. Πολλές φορές άφηνε δουλειές του σπιτιού, με την συγκατάθεσι βέβαια του συζύγου της, και έτρεχε στα φτωχικά σπίτια για να περιποιηθή τα γεροντάκια. Αν δεν τους καθάριζε το σπίτι, δεν τους έλουζε και δεν τους τάιζε, δεν έφευγε, έστω κι αν η ώρα ήταν περασμένη.

Πολλά χρόνια μετά τον θάνατο της, αν καμμιά ευγενική γυναίκα περιποιόταν με ιδιαίτερη φροντίδα ωρισμένα τυφλά γεροντάκια, τη ρωτούσαν: «Μήπως είσαι η Δέσποινα;»

Την πορεία της θανατηφόρου ασθενείας και το τέλος της ενάρετης αυτής μητέρας μας τα περιέγραψε ο μοναχός γιός της:

«Τη Μεγάλη Δευτέρα του 1971 η μητέρα μου έκανε εξετάσεις και έβγαλε ακτίνες. Εκεί φάνηκε καθαρά ότι είχε καρκίνο και μάλιστα σε πολύ προχωρημένο στάδιο! Σ' αυτήν, όπως και σε μένα, είπαν ότι έχει εχινόκοκκο και με μια εγχείρησι θα γίνη καλά. Από τότε άρχισα να βλέπω τη μητέρα μου πιο συγκεντρωμένη στον εαυτό

της και φαινόταν σαν να ήξερε ότι συνέβαινε κάτι πολύ σοβαρό.

Αμέσως μετά την Ανάστασι την πήγαν στη Θεσσαλονίκη και με τη συνεργασία του τότε υφηγητού της Ιατρικής κ. Αλετρά και του επιμελητού κ. Κατσώχη, μπήκε στο Α.Χ.Ε.Π.Α. Έγινε γρήγορα η εγχείρησις, η οποία κράτησε 7 ½ ώρες περίπου. Τα πάντα μέσα της είχαν καρκίνο! Προσπάθησαν να της αφαιρέσουν ότι μπορούσαν. Έβγαλαν ολόκληρο το στομάχι, γιατί ήταν σάπιο, και ένωσαν τον οισοφάγο με το τέλος του δωδεκαδάκτυλου. Επίσης καθάρισαν τον καρκίνο από τα νεφρά, ήπαρ κλπ. Η τομή, που είχε στο σώμα της, ήταν γύρω στα 70 εκατοστά. Είχε αλλάξει τόσο πολύ μετά την έγχείρησι, που δυσκολεύτηκα να τη γνωρίσω! [\(περισσότερα...\)](#)